

Andrzej Abramowicz, Andrzej Nowakowski

Smulsko, Boleszczyń, pow. Turek

Informator Archeologiczny : badania 1, 275-276

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cyjne (obiekt budowany na palach).

S Ł U P S K ,
pow. Mława

Zakład Polskiego Atlasu
Archeologicznego IHKM PAN

Badania prowadził mgr Jerzy Pyrgała, finansował - Zakład
Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN.

Przeprowadzono badania sondażowe na dobrze zachowanym gro-
dzisku pierścieniowatym. Odkryto ślady kilkufazowego zasiedle-
nia w XI-XII w. w postaci nawarstwień ponad 2-metrowej miąższoś-
ci. Stwierdzono licowanie, kamieniami wewnętrznego podnóża wału.
Przebadano część ziemianki z brukiem kamiennym i rozwaliskiem
konstrukcji drewnianej oraz przyległy doń piec kopułkowy.

S M U L S K ,
B O L E S Z O Z Y N ,
pow. Turek

Zakład Archeologii Polski
Środkowej IHKM PAN w Łodzi

Badania prowadzili: dr Andrzej Abramowicz i mgr Andrzej
Nowakowski, w okresie od 5 - 29.VI, finansował IHKM PAN w Łodzi.

Prace wykopaliskowe były kontynuacją programu badawczego
Zakładu, przewidującego opracowanie dziejów osadnictwa wczesno-
średniowiecznego na obszarze kasztelanii spicimierskiej.

W Smulaku badano grodzisko (wykop 11 x 2 m) nazywane w tra-
dycji ludowej "Smulską Górą", a w literaturze występujące
często pod nazwą Cziłopy. Gród zbudowany na dawnej wydmie, w

drugiej połowie X w. najprawdopodobniej jednak w XI w. Wkrótce został spalony. W jego wnętrzu, jeśli nie liczyć resztek konstrukcji wałowych, odkryto nikiłe ślady osadnictwa w postaci nielicznych ułamków ceramiki. Oprócz fragmentów z I-XI w. znaleziono kilka mniej charakterystycznych ułamków ceramiki kult. łużyckiej (?) oraz lepionej ręcznie lub słaboobtaconej ceramiki z wczesnych faz średniowiecza. Zabytki te można łączyć z krótkimi pobytami ludzi na wydmie zania zbudowano na niej gród.

Badania na terenie Boleszoczyna prowadzono na kępach zwanych "Dębowe Górki" w odległości ok. 550 m na SW od grodziska "Smulska Góra". Kępy te leżą wśród łąk zalewowej doliny Warty nad starorzeczem wypełnionym wodą, noszącym nazwę "Przysiek". W wyniku 13 wykopów (5 x 2 m) i sondazowych badań powierzchniowych stwierdzono niezbyt intensywne ślady osadnictwa rozciągające się na dużym obszarze (ok. 100 x 200 m na jednej kępie i ok. 50 x 100 m na drugiej).

Materiał odkryty w czasie badań (prawie wyłącznie ceramika) pozwala przypuszczać, iż osada wczesnośredniowieczna bezwątpienia wieś, powstała w VII - VIII w., rozwijając się najintensywniej w końcu X - początku XI w. Najpóźniejsze materiały pochodzą prawdopodobnie z XII w.

Ponieważ zagadnienia kulturowe wsi wczesnośredniowiecznej są dotąd jeszcze mało znane, przeto badania tegoroczne należy ocenić jako pozytywne i rokujące nadzieje na przyszłość.

Ś R E M

Katedra Archeologii Pol. i
Powszechnej w Poznaniu